

Fővárosi Törvényszék 103.K.700.474/2022/7.számú ítélete

Közbeszerzési Értesítő száma: 2022/92
Beszerzés tárgya:
Hirdetmény típusa: Bírósági határozat KÉ
Eljárás fajtája:
Közzététel dátuma: 2022.05.13.
Iktatószám: 9887/2022
CPV Kód:
Ajánlatkérő:
Teljesítés helye:
Ajánlattételi/részvételi jelentkezési határidő:
Nyertes ajánlattevő:
Ajánlatkérő típusa:
Ajánlatkérő fő tevékenységi köre:

Fővárosi Bíróság ítélete

Szöveg: [A Fővárosi Törvényszék](#)

Az ügy száma: [103.K.700.474/2022/7.](#)

A felperes: [Pénzügyminisztérium](#)
(1051 Budapest, József nádor tér 2-4.)

A felperes képviselője: [dr. Járády Györgyi Hédi kamarai jogtanácsos](#)

Az alperes: [Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság](#)
(1026 Budapest, Riadó u. 5.)

Az alperes képviselője: [dr. Jánosi Bálint kamarai jogtanácsos](#)

A per tárgya: [közbeszerzési ügyben hozott D. 13/4/2022. számú közigazgatási végzés megtámadása](#)

Ítélet:

[A Fővárosi Törvényszék az alperes D.13/4/2022. számú végzését megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.](#)

[A 36 000 \(harminchatezer\) forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.](#)

[Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.](#)

Indokolás

[Az ítélet alapjául szolgáló tényállás](#)

[1] Onga Város Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2019. május 2-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 115. §-a szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított fogorvosi rendelő és védőnői tanácsadó felújítása tárgyában. Az ajánlattételi felhívás II.2.11.) pontja szerint a közbeszerzés a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program TOP-4.1.1-16-B01-2017-00020. számú projektből finanszírozott. Az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás eredményeként 2019. június 13-án vállalkozási szerződést kötött a REVISZ Hulladékanyag Bontó és Értékesítő Kft-vel (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő), melyet a felek 2019. szeptember 1-én a Kbt. 141. § (6) bekezdésére hivatkozva módosítottak.

[2] Az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás iratait 2020. június 11-én az Egységes Monitoring és Információs Rendszerbe (a továbbiakban: EMIR), a vállalkozási szerződés módosítását pedig 2021. február 19-én az Elektronikus Pályázó Tájékoztató és Kommunikációs Rendszerbe (a továbbiakban: EPTK) töltötte fel. A 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3. számú melléklete szerint közreműködő szervezetként eljáró Magyar Államkincstár (a továbbiakban: közreműködő szervezet) a részére 2020. június 11-én és 2021. február 19-én megküldött iratok Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése szerinti utóellenőrzése során a szabálytalanság gyanúját észlelte, és 2021. november 24-én szabálytalansági gyanúbejelentéssel élt a Korm. rendelet 3. számú melléklete alapján irányító hatóságként eljáró felpereshez. A felperes 2021. december 2-án megindította a szabálytalansági eljárást, majd a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontjára tekintettel 2022. január 12-én hivatalbóli kezdeményezéssel fordult az alpereshez a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontjának és (6) bekezdésének megsértését állítva. A jogsértésről való tudomásszerzés időpontjaként 2021. december 2-át, a szabálytalansági eljárás megindításának időpontját jelölte meg.

[3] Az alperes a 2022. január 27-én kelt D. 13/4/2022. számú végzésével a hivatalbóli kezdeményezést a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal utasította vissza, hogy a jogorvoslati kérelem elkésettsége az érdemi vizsgálat eljárásjogi akadálya volt. Az alkalmazandó jogszabályokat az anyagi jogi rendelkezések tekintetében a közbeszerzési eljárás 2019. május 2-i megindulására, az eljárásjogi szabályoknál a hivatalbóli kezdeményezés 2022. január 12-i benyújtására tekintettel határozta meg. A felperes a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja alapján kezdeményezte a jogorvoslati eljárást. A beszerzés támogatásból valósult meg, ezért a hivatalbóli kezdeményezés benyújtásának szubjektív határidejét a Kbt. 152. § (2) bekezdés első fordulata, objektív határidejét a (2) bekezdés c) pontja rögzíti. A Kbt. 2019. január 1-én hatályba lépett 152. § (2a) bekezdése a tudomásszerzést a szabálytalansági eljárás megindításához köti. Utalt a 9/2020. (V. 28.) AB határozatra, mely szerint a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelem megdönthető. A Korm. rendelet 23. § (2) bekezdéséből nem következik, hogy a feladatok átadása esetén a felperes nem rendelkezik azokkal az adatokkal, melyekre később a jogsértést alapítja. Ezek az adatok az elektronikus rendszerben rögzítettek, a hordozóik a feladatátadással nem kerülnek ki a felperes birtokából. A Korm. rendelet 100. § (1) bekezdése szerint az iratokat az ajánlatkérő az irányító hatóságként eljáró felperes részére küldte meg az utóellenőrzés céljából. A felperesnek kellett elvégeznie a szerződésmódosítás közbeszerzési jogi és elszámolhatósági szempontú ellenőrzését. A szerződésmódosítás 2021. február 19-i feltöltését követően a felperes annak tartalmát megismerhette, tudomásszerzése ekkor bekövetkezett. A jogorvoslati kérelem 2022. január 12-i benyújtásával a felperes a 60 napos

szubjektív határidőt túllépte, függetlenül attól, hogy a szabálytalansági eljárást csak 2021. december 2-án indította meg. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.419/2021/5. számú ítéletének 28., 31., és 33. pontjaira és a 104.K.704.026/2021/14. számú ítélet 34. pontjára, hozzátéve, hogy a felperes által hivatkozott, 103.K.702.930/2021/7. számú ítélet nem ellentétes a jelen döntésével. A döntését nem arra alapította, hogy a felperes és a közreműködő szervezet ne lennének egymástól elkülönült, eltérő feladatkörű jogi személyek, és nem is arra, hogy a felperes a közreműködő szervezet ellenőrzése eredményeként szerzett tudomást a vélt jogsértésről, hanem azt állapította meg, hogy a felperes tudomásszerzése a közreműködő szervezettől függetlenül bekövetkezett. A 104.K.708.281/2020/15. számú ítélet felperes által kiemelt része kapcsán előadta, hogy a döntése nem kizárólag a Kbt. és az AB határozat megállapításain, hanem az Ákr. előírásain is alapul.

A felperes keresete, az alperes védírata

[4]A felperes az alperes végzésének megtámadása iránt előterjesztett keresetében a végzés hatályon kívül helyezését és az alperes érdemi vizsgálat lefolytatására kötelezését kérte. Perköltségigényéről nem nyilatkozott. Álláspontja szerint az alperes tévesen állapította meg azt, hogy a tudomásszerzése a 2021. február 19-i iratfeltöltéssel bekövetkezett, az ugyanis a Kbt. 152. (2a) bekezdése szerint a szabálytalansági eljárás 2021. december 2-i megindításához kötött. Az alperes a Kbt. 152. § (4) és (6) bekezdéseire hivatkozva annak ellenére hívta fel hiánypótlásra, hogy a hivatalbóli kezdeményezés a szükséges adatokat tartalmazta, így a tudomásszerzés időpontja vizsgálható volt. A Fővárosi Törvényszék 104.K.708.281/2020/15. számú ítéletére is tekintettel a törvényi vélelem megdöntése fel sem merülhetett, az alperesnek nem kell hivatalból bizonyítást folytatva megkísérelnie annak megdöntését. A vélelem célja éppen az, hogy a nem bizonyított tény - a tudomásszerzés időpontját - ellenkező bizonyításig mindenki valósan fogadja el. Ennek ellenére benyújtotta hiánypótlásként az egyébként irreleváns iratokat.

[5] A Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése szerinti önálló jogi személyek (a felperes és a közreműködő szervezet) megállapodásán alapuló feladatmegosztás alapján a közreműködő szervezet végzi a közbeszerzési-jogi ellenőrzést az uniós értékhatár alatti, valamint az építési beruházás, építési koncesszió esetén a háromszázmillió forintot el nem érő értékű közbeszerzési eljárások és a kapcsolódó szerződésmódosítások esetén. Ennek keretében jelenthet be szabálytalansági gyanút. A hiánypótláshoz csatolt iratok (képernyőképek, utóellenőrzési jelentés, jogi állásfoglalás) igazolják, hogy az ajánlatkérő az EMIR és az EPTK rendszeren keresztül közvetlenül az ellenőrzést lefolytató közreműködő szervezetnek küldte meg a dokumentumokat, a szabálytalansági gyanú pedig az általa végzett utóellenőrzés során merült fel. A csatolt iratok tehát a közreműködő szervezet tudomásszerzését valószínűsítik, azonban az alperes álláspontja a közreműködő szervezet tudomásszerzése kapcsán sem feltétlenül megalapozott.

Hivatkozott a Kúria Kf.VL40.227/2020/5. számú ítéletére.

[6] A képemyőfotók igazolják, hogy a közreműködő szervezet az utóellenőrzés során az ajánlatkérő felé több alkalommal bocsátott ki hiánypótlási felhívást. Az alperes nem vizsgálhatta, hogy a hiánypótlásra benyújtott iratok a tudomásszerzés szempontjából relevánsak-e. Ez a felperes számára sem ismert, a közreműködő szervezet ellenőrzési folyamatáról a megküldött iratokon túl nincs információja. A szabálytalansági gyanúbejelentés 2021. november 24-i megküldése után a gyanúbejelentő lapot a Korm. rendelet 159. § (2) bekezdése szerint előzetes vizsgálat alá vonta, és a (3) bekezdés szerint rendelte el a szabálytalansági eljárást. A közreműködő szervezet ellenőrzésének és a szabálytalansági gyanúbejelentő beérkezésének ideje egyébként a Kbt. 152. §

(2a) bekezdésére tekintettel irreleváns. A kezdeményezés benyújtására egyébként a gyanúbejelentő beérkezését követő 60 napon belül került sor. A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.930/2021/7. számú ítélete szerint a tudomásszerzés időpontja kizárólag a jogorvoslati kérelem benyújtására jogosult szerv vonatkozásában vizsgálandó. A végzés 26. pontjában az alperes tévesen állítja, hogy a feladatátadással nem kerültek ki az adatok a birtokából. Nem az ellenőrzés feladatkiadása történt meg az informatikai rendszeren keresztül, és nem is kerültek birtokába az iratok. Az alperes a Korm. rendelet 100. §-át tévesen értelmezte, és helytelenül állapította meg, hogy az EPTK felületen benyújtott iratokhoz hozzáfért. A hiánypótlásként benyújtott iratok nem igazolják a tudomásszerzését, az alperes feltételezéseken alapuló okfejtése a vélelem megdöntésére nem alkalmas, ugyanis nem igazolta, hogy a szerződésmódosítással kapcsolatos iratokhoz a szabálytalansági gyanú közlését megelőzően hozzáfért. Hivatkozott a Fővárosi ítélőtábla 3.Kf.27.346/2012/4. számú ítéletére, mely szerint egy informatikai rendszerbe valamely szervezet számára a dokumentumok feltöltése önmagában nem eredményezi a más kezdeményező általi tudomásszerzést.

[7] A Korm. rendelet 3. számú melléklete szerint a 11 operatív programból 3 esetén jár el közreműködő szervezet, mely során a 23. § (2) bekezdése szerint az irányító hatóság egyes feladatait látja el. A FAIR rendszer magánszemélyként vagy szervezet meghatalmazottjaként történő regisztráció alapján használható. Az egyik rendszerhez kapcsolódó jogosultság nem jelent hozzáférést más rendszerekhez. A támogatási rendszerhez kapcsolódó feladatok kizárólag az intézményi jogosultsághoz fűződő tevékenységként végezhetőek. Az alperes a Korm. rendelet 100. § (1) bekezdésére hivatkozva alaptalanul és iratellenesen állítja, hogy az utóellenőrzés céljából az iratok az irányító hatósághoz kerültek megküldésre, aki a közreműködő szervezettől függetlenül hozzáfért az EPTK-ba feltöltött adatokhoz. A dokumentumok ellenőrzését a közreműködő szervezet folytatta le, a felperes a vélt jogsértésről a szabálytalansági eljárást megelőzően nem tudhatott. A Korm. rendelet 156. § (2) bekezdése és 160. § (4) bekezdése szerint a szabálytalansági eljárás lefolytatására a felperes jogosult. A jogalkotó szándékosan kötötte a tudomásszerzést a szabálytalansági eljárás megindításához, a tudomásszerzés iratfeltöltéshez kötése kiüresítené a Kbt. 152. § (2a) bekezdését. A jogalkotói cél az ellenőrzés hatékonyságának növelése, kiemelt ellenőrzési lehetőség biztosítása, illetve a jogsértések feltáratlanságának csökkentése. Az uniós jogszabályok miatt a tagállamok a közbeszerzési jogszabályoknak meg nem felelő beszerzések elszámolását nem kezdeményezhetik.

A Kbt. 177. § (1) bekezdése szerinti polgári jogi igény érvényesítésének is feltétele a jogsértés alperes általi megállapítása. Az alperes az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján hivatalból nem köteles a törvényi vélelem megdöntésére, az ezzel ellentétes álláspontja az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontjába és 6. §-ába ütközik. A tudomásszerzés időpontját jogszerűen kötötte a szabálytalansági eljárás megindításához, a hivatalbóli kezdeményezést határidőn belül nyújtotta be, az alperes által előadottak pedig a vélelem megdöntésére nem alkalmasak. A 104.K.703.419/2021/15., 104.K.704.026/2021/14. számú ítéletek a tényállás eltérése miatt nem vehetők figyelembe. Az iratok EPTK rendszerbe történő feltöltése még az ezen rendszerhez hozzáféréssel rendelkezők esetében sem tekinthető a jogsértésről való tudomásszerzésnek, amit a Fővárosi Törvényszék 103.K.706.083/2021/10. sz. ítélete is alátámaszt.

[8] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, annak alaptalanságát állítva. Perköltség igényrel élt. Fenntartotta a kezdeményezés elkésettségére vonatkozó álláspontját, ennek indokaként a végzés 15-34. pontjaira utalt vissza. A 9/2020 (V. 28.) AB határozat és a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.419/2021/15. és 104.K.704.026/2021/14. számú ítéletei alapján járt el. Hivatkozott a Kúria Kf.IV.40.887/2021/4. számú ítéletének 38. pontjára, melyben a Kúria azt

hangsúlyozta, hogy „a tudomásszerzés időpontja nem az a nap, amikor a jogellenesség a maga teljes bizonyosságában a hivatalbóli kezdeményező tudomására jut, másképpen megfogalmazva nem azon szubjektív döntéstől függ, hogy a hivatalos kapcsolattartás útján közölt adatok, tények értékeléséhez a hivatalbóli kezdeményező mikor kezd hozzá. A tudomásszerzés napja az a nap, amikor a hivatalbóli kezdeményezéshez szükséges tényekről a kezdeményezésre jogosult értesül.”

A bíróság ítélete és annak indokai

[9] A kereset az alábbiak szerint alapos.

[10] A bíróság a közigazgatási jogvitában, az alperes végzése, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1) és (2) bekezdése szerint a kereseti kérelem korlátai között, a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta, a per megindításakor hatályos Kp. általános szabályai szerint eljárva. Az Ákr. 112. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a kérelmet visszautasító végzés ellen önálló jogorvoslatnak van helye, amelynek szabályait közbeszerzési eljárás esetén a Kbt. 169. §-a állapítja meg. Az alperes végzése jogszerűségét a bíróság e rendelkezések alapján vizsgálhatta; a Kp. 124. § (5) bekezdése alapján egyszerűsített perben, tárgyaláson kívül járt el.

[11] A perben nem volt vitatott, hogy az ajánlatkérő a beszerzést európai uniós forrásból, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Programból valósította meg, illetve az sem, hogy a közbeszerzési eljárás iratait 2020. június 11-én az EMIR rendszerbe, a vállalkezési szerződés módosítását pedig 2021. február 19-én az EPTK rendszerbe töltötte fel, majd a közreműködő szervezet 2021. november 24-én megküldött szabálytalansági gyanúbejelentője alapján a felperes mint irányító hatóság 2021. december 2-án szabálytalansági eljárást indított. A vitatott kérdés a felek között az volt, hogy a felperes az általa vélelmezett jogsértésről mikor szerzett tudomást, ehhez képest az alperes jogorvoslati eljárásának kezdeményezésére nyitva álló határidőt megtartotta-e, jogszerű-e az alperesnek a tudomásszerzés időpontjára vonatkozó megállapítása. Ennek körében azt kellett megítélni, hogy a szerződésmódosítás EPTK rendszerbe történt 2021. február 19-i, ajánlatkérő általi feltöltésével a felperes tudomásszerzése bekövetkezett-e, vagyis a hivatalbóli kezdeményezés benyújtására nyitva álló szubjektív határidő e napon kezdetét vette-e.

[12] A Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerint a közbeszerzéshez támogatást nyújtó illetve a támogatás felhasználásában jogszabály alapján közreműködő szervezet a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását kezdeményezheti, ha a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomására. A (2) bekezdés értelmében a kezdeményezést a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de legkésőbb a jogsértés megtörténtétől számított három éven belül; támogatásból megvalósuló beszerzés esetén (...) legfeljebb a jogsértés megtörténtétől (...) számított öt éven belül kezdeményezheti. A 2019. január 1-jétől hatályos Kbt. 152. § (2a) bekezdése értelmében az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet esetében a (2) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napját.

[13] A 9/2020 (V. 28.) számú AB határozatban az Alkotmánybíróság a Kbt. jelen perben is alkalmazandó 152. § (2a) bekezdése alaptörvény-ellenességét vizsgálva állást foglalt a hivatkozott rendelkezés visszaható hatályú alkalmazásával, illetve annak megdönthető törvényi vélelem

minőségével kapcsolatban is. A perbeli esetben a jogorvoslati eljárás 2022. január 12-i megindulása okán a Kbt. 152. § (2a) bekezdésével kapcsolatos visszaható hatályú jogalkalmazás kérdése - tekintettel a hivatkozott előírás 2019. január 1-i hatálybalépésére -nem merült fel. A jelen perben a bíróságnak a felperes kereseti érvei mentén abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelmet eredményesen megdöntött-e az alperes annak állításával, hogy a felperes a szabálytalansági eljárás megindulását megelőzően, már a közbeszerzési iratok feltöltése időpontjában tudomást szerezhetett a jogorvoslati kérelemben állított jogsértésről.

[14] Az alperes álláspontjával ellentétben a perbeli esetben a jogorvoslati határidő szempontjából vizsgálendő tudomásszerzés kapcsán alapvetően két tényezőnek volt jelentősége: egyrészt annak, hogy a dokumentumok közbeszerzési-jogi szempontú ellenőrzését melyik szervezet végezte, ugyanis ez teremtette meg a szabálytalanság felismerésének lehetőségét; másrészt pedig a jogorvoslati kérelem benyújtására mely szervezet volt jogosult. A perbeli esetben a kettő elkülönült. A bíróság a közreműködő szervezettől elkülönülő, a Kbt. 152. (1) bekezdés g) pontja szerint a jogorvoslati kérelem benyújtására jogosult irányító hatóság tudomásszerzésével kapcsolatban a felperes által is hivatkozott, 103.K.702.930/2021/7. számú, a Kúria által a Kfv.III.38.078/2021/5. számú ítéletével hatályában fenntartott ítéletében kifejtett álláspontját a tényállás hasonlóságára tekintettel a perbeli esetben is irányadónak tekintette. A hivatkozott ítéletében a Fővárosi Törvényszék a felperes tudomásszerzésének időpontját vizsgálva annak tulajdonított jelentőséget, hogy a közreműködő szervezet és az irányító hatóságként eljáró felperes egymástól elkülönülő jogi személyek, míg a szabálytalansági gyanút az előbbi szervezet észlelte, addig a jogorvoslati kérelem előterjesztésére az utóbbi volt jogosult, a jogsértésről való tudomásszerzés időpontjának megállapítása kizárólag a jogorvoslati kérelem benyújtására jogosult felperes vonatkozásában volt vizsgálható. Így az, hogy a közreműködő szervezet mikor és milyen ellenőrzéseket folytat le, miről, mikor szerez tudomást, nem hozható összefüggésbe a tőle szervezetileg teljes mértékben elkülönülő felperes tudomásszerzésével.

[15] A felperes a csatolt képemyőfotókkal alátámasztotta cáfolta az alperes azon állítását, hogy a szerződmódosítás iratainak 2021. február 19-i feltöltésével a felperes tudomásszerzése következett be. A képemyőfotókból ugyanis az állapítható meg, hogy a hivatkozott időpontban a közbeszerzési eljárás utóellenőrzését a felperestől szervezetileg elkülönülő, önálló jogi személyként működő közreműködő szervezet kezdte meg, illetve tartalmazza a rendszer által naplózott egyes ellenőrzési cselekményeket. Ennek ellenkezőjére, valótlanságára az alperes nem hivatkozott, a fentieket cáfoló bizonyítékot nem terjesztett elő. A Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése az alperes jogértelmezésével ellentétben azt jelenti, hogy az egyébként a felperes mint irányító hatóság feladatkörébe tartozó egyes feladatokat - a perbeli esetben a dokumentumok közbeszerzési jogi szempontú tartalmi feldolgozását - a közreműködő szervezet végzi el. E feladatmegosztástól függetlenül a szabálytalansági eljárás megindítása, illetve lefolytatása az irányító hatóság hatáskörébe tartozik. A Korm. rendelet 156. § (2) bekezdése ugyanis egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a szabálytalansági eljárást az irányító hatóság folytatja le, abban az esetben is, ha közreműködő szervezet kerül kijelölésre.

[16] A Korm. rendelet 159. § (1) bekezdése szerint az e rendelet hatálya alá tartozó szervezet azon tagja, akinek a támogatási folyamat bármely - a támogatási szerződés megkötését követő -szakaszában szabálytalanság gyanúja jutott tudomására, a tudomásra jutástól számított nyolc napon belül írásban rögzíti a szabálytalanság gyanúját, és azt haladéktalanul megküldi az irányító hatóság szabálytalanság-felelősének. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés azt írja elő, hogy a szabálytalanság-felelős a kézhezvételtől számított öt napon belül a szabálytalanság gyanúját rögzíti

a monitoring és információs rendszerben, és megküldi az irányító hatóság vezetőjének a szabálytalansági gyanúról kapott tájékoztatást, a kapcsolódó dokumentumokat és véleményét, javaslatot téve az ügy kivizsgálására vagy annak mellőzésére. A (3) bekezdés szerint az irányító hatóság vezetője a kézhezvételtől számított három napon belül dönt - a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel - a szabálytalansági eljárás megindításáról vagy az arra irányuló javaslat elutasításáról, amelyről tájékoztatja a szabálytalansági gyanú bejelentőjét, kivéve azon szervezetet, amelyeknek van hozzáférése a szabálytalansági ügyeket nyilvántartó információs rendszerhez.

[17] A fentiekhez kapcsolódóan a Korm. rendelet 1. számú mellékletének 211. pontja rögzíti mindazon intézkedések sorát, melyeket az irányító hatóság szabálytalanság felelőse a szabálytalansági gyanúbejelentés beérkezését követően megtenni köteles (pl. eljárási jogosultság vizsgálata, tájékozódás az ügyről, helyszíni ellenőrzés, szakértő véleménye, 159. § (5) bekezdés alkalmazhatóságának vizsgálata, stb.). Megküldi a szabálytalansági gyanú bejelentés kezelésével kapcsolatos döntési javaslatát az irányító hatóság vezetőjének, mellékelve a kapcsolódó dokumentumokat, mindemellett hiánypótlásra is felhívhatja a gyanúbejelentőt. A perbeli esetben a felperes szabálytalanság felelőse a 2021. november 30-i átiratában tett javaslatot a szabálytalansági eljárás megindítása mellett az alperes jogorvoslati eljárásának kezdeményezésére is.

[18] A szabálytalansági gyanú észlelése azt jelentette, hogy a közreműködő szervezet a részére átadott közbeszerzési dokumentumokból azt állapította meg, hogy felmerül annak a lehetősége, hogy a támogatás kedvezményezettje (a közbeszerzési eljárás ajánlatkérője) a közbeszerzési szabályokat megsértette. A gyanú bejelentése egy tőle elkülönülő szervezet, az irányító hatóság eljárását generálta, amely határidőkhöz kötött és adott esetben a szabálytalansági eljárás megindítását eredményezte.

[19] Helyesen érvelt a felperes amellet, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdése a tudomásszerzését egyértelműen a szabálytalansági eljárás megindításához köti. A Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelem megdöntését azonban nem eredményezi pusztán azon - a perbeli esetben egyébként valótlan - tény állítása, hogy a közbeszerzési eljárás iratai a felpereshez esetleg korábban megérkeztek. Az alperes jogorvoslati eljárását a közbeszerzési jogszabályok vélhető megsértése indokolta, ennek (vagyis a közbeszerzési jogsértés gyanújának) felismerési lehetőségét pedig a rendelkezésre álló dokumentumok kifejezetten közbeszerzési jogi szempontokat vizsgáló tartalmi feldolgozása teremtette meg.

[20] A Korm. rendeletet 1. számú mellékletének 211-212. pontjai egyértelműen rögzítik a szabálytalansági gyanú kezelésének folyamatát, és mindazon, a gyanúbejelentés formai és tartalmi feldolgozását eredményező intézkedések körét, melyek alapján a szabálytalanságfelelős a Korm. rendelet 159. § (1) bekezdése szerinti javaslata alapján a 159. § (2) bekezdése alapján az irányító hatóság vezetője dönt a szabálytalansági eljárás megindításáról. A döntéselőkészítési folyamat (vagyis a szabálytalansági gyanú feldolgozása, értékelése, javaslattétellel) illetve a döntési jog gyakorlása (vagyis a szabálytalansági eljárás megindítása) az irányító hatóság szervezetén belül is elkülönül egymástól. A Kbt. 152. § (2a) bekezdése a tudomásszerzést a döntéshozatalhoz, a szabálytalansági eljárás megindításához köti.

[21] A törvényi vélelem megdönthető, de ahhoz konkrét, tényszerű a kezdeményezésben megjelölt jogsértésekhez kapcsolódó bizonyítékok szükségesek, amelyek egyértelműen azt igazolják, hogy a kezdeményező a vélelem szerinti időponthoz képest eltérő időpontban jutott a kezdeményezést megalapozó adatok, információk birtokába. A perbeli esetben az alperes ilyen bizonyítékkal nem szolgált, ugyanis a felperes tudomásszerzése időpontjaként megjelölt napon a felperestől szervezetileg elkülönülő közreműködő szervezet kezdte meg a dokumentumok utóellenőrzését. Az

alperes fenti megállapítása nem a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelmet döntötte meg, hanem új, a hivatkozott törvényi előírástól eltérő vélelmet állított fel annak állításával, hogy az iratok EPTK rendszerbe történt feltöltésének napján a felperes tudomásszerzése bekövetkezett.

[22] Az alperes döntése nem a jogszabályoknak megfelelő, mivel az általa megjelölt időpontban az iratok a közreműködő szervezethez érkeztek be, mely azok tartalmi feldolgozását elvégezte. A tartalmi feldolgozást követően részére megküldött szabálytalansági gyanúbejelentőből került a felperes mindazon információk birtokába, melyek alapján a szabálytalansági eljárás megindításáról megalapozott döntést hozhatott, egyben e folyamat során juthat olyan információk birtokába, amelyek ismeretében a jogorvoslati eljárást kezdeményezheti. Nem kizárt - miután a kezdeményezéshez nem szükséges, hogy a jogsértésről meggyőződjön, elégséges a jogsértés észlelése, - hogy időben a tudomás szerzés és a szabálytalansági eljárás megindításának időpontja elkülönüljön. A törvényi vélelem megdönthetőségének éppen ez a lényege. Amennyiben azonban a kezdeményező maga erre nem hivatkozik, a vélelem ellenében a jogorvoslati kezdeményezési elemhez rendelt egyedi bizonyítás útján kerülhet sor az attól eltérő időbeli tudomásszerzés megállapítására. Ilyen konkrét, bizonyítékokon alapuló megállapítással az alperes adós maradt.

[23] A fentiekre tekintettel a bíróság a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperes végzését megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. A felperes tudomásszerzésére vonatkozó törvényi vélelem megdönthető. Az új eljárásban az alperes a fenti jogértelmezés szerint köteles a jogorvoslati határidő megtartottságát vizsgálni, a törvényi vélelem megdöntése konkrét tények és bizonyítékok alapján történhet, ellenkező esetben a kezdeményezést érdemben vizsgálni kell.

[24] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint perköltséget nem számított fel, ezért a bíróság az alperest pervesztessége ellenére nem kötelezte perköltség viselésére.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított kereseti illetéket a pervesztes alperes 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a Pp. 102. § (6) bekezdésére is figyelemmel a Magyar Állam viseli.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki. Az ítélet ellen a Kbt. 169. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálatnak sincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. április 5.

dr. Sára Katalin s.k. dr. Bíró Péter s.k. Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró